

სადღესასწაულო წეს-განგება
ღირსისა ექვთიმე აღმსარებელისა, ზედაზნელ იღუმენისა
ხს. ძვ. სტ 20/I - ახ. სტ. 2/II

დიდ მწუხარსა ზედა

ვპგალობთ ნეტარ-არს კაცსა, I აღსავალსა.

უფალო ღაღად-ვყავსა ზედა დასდებელი

მუხლი 8. ჯმად 5.

ღირსისა ექვთიმე აღმსარებელისა

- წმიდაო აღმსარებელო მამაო, ნეტარო ექვთიმე, ვარსკულავო საქართველოშისაო, ბრწყინვალებაო საღმრთოსა სიყუარულისაო და განმანათლებელო ერისა ჩუენისაო, სუეტო შეურყეველო მოთმინებისაო, სიმტკიცეო და ბელო ეკლესიისაო, ლამპარო ყოვლადბრწყინვალეო და მნათობო ყოვლისა სოფლისაო, სათნოებათა საუნჯეო, რომელმან აღირჩიე სრბად იწროსა მას გზასა, და შეუძრველად ჰგიებდი მართალსა ზედა აღსარებასა. აწ გვიოხე ქრისტეს მიმართ და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშკდობად და დიდი წყალობად.

- წმიდაო აღმსარებელო მამაო, ნეტარო ექვთიმე, სიქადულო მოსაგრეთაო და სიმტკიცეო მართლისა სარწმუნოებისაო, სამებისა წმიდისა გამორჩეულო მსახურო, მოდასეო ანგელოზთაო, ქუეყანით ზეცად ამაღლებულო შრომითა და ღუაწლითა შენითა და დამკუდრებელო სასუფეველსა შინა ქრისტეს ღმრთისასა, აწ გვიოხე მისა მიმართ და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშკდობად და დიდი წყალობად.

- წმიდაო აღმსარებელო მამაო, ნეტარო ექვთიმე, ბრწყინვალებაო საღმრთოსა სიყუარულისაო და განმანათლებელო ერისა შენისაო; სუეტო შეურყეველო მოთმინებისაო; სიმტკიცეო და ბელო ეკლესიისაო; ლამპარო ყოვლადბრწყინვალეო და მნათობო ყოვლისა საქართველოშისაო; სათნოებათა საუნჯეო და წმიდითა ღოცვითა შენითა მეოხო ყოველთა პატივისმცემელთა შენთაო, გვიოხე აწ ქრისტეს მიმართ და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშკდობად და დიდი წყალობად.

- წმიდაო აღმსარებელო მამაო, ნეტარო ექვთიმე, სჯულიერებისა და სიმდაბლისა შენისათუს, რომელ მოგევო, იყავ შენ საყუარელ ყოველთაგან, და განსწავლულ იყავ არა ხოლო თუ საღმრთოსა წერილსა, და მამათა სწავლებათა შინა, არამედ წარემატებოდი გალობასაცა შინა ქართველთასა, და ხატ ექმენ სამწყსოსა შენსა სიბრძნისა და ღმრთისმოსავობისა, აწ გვიოხე ქრისტეს მიმართ, და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშკდობად და დიდი წყალობად.

- წმიდაო აღმსარებელო მამაო, ნეტარო ექვთიმე, სიბრძნითა საღმრთოსა საკურველად აღვსილ-იყავ რად ფიცხელსა მას ღუაწლისა შინა, სახარებისა მადლითა განმათლე ქუეყანად ქართველთად, ღმერთშემოსილო, და ვითარცა მწყების კეთილი დაშვერ სამწყსოშისათუს შენისა,

ხოლო აწ განბრწყინებული მადლითა აღმსარებლობისათა, სდგა წინაშე ღმრთისა ჩუენისა და მაცხოვრისა, და აწ გვიოხე მისა მიმართ და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშკდობად და დიდი წყალობად.

- წმიდათ აღმსარებელო მამაო, ნეტარო ექვთიმე, მოყუარეო ღმრთისაო და აღმასრულებელო საღმრთოთა მცნებათა მისთაო, უმეტესად ჯერ-არს ჩუენდა, რამთა ვისმენდეთ საკურველთა ამათ საქმეთა შენთა და ვადიდებდეთ ღმერთსა, რომელმან ესევითარი მოგუმადლა ჩუენ მზრუნველი მამად და საკურველი მოღუაწშ და ვემობდეთ გიხაროდენსა, რამეთუ სახელი შენი აღწერილ არს ცათა შინა. ქრისტესა ევედრე აწ გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშკდობად და დიდი წყალობად.

სხუად დასდებელი ქმად 2; ეპა გურგუნი

ვითარი-მე ქებისა გურგუნი შეგითხზნათ ეკლესიას ჩუენისა სამკაულსა და ქართველთა განმანათლებელსა სწავლითა, დიდსა მამასა და მოძღუარსა, რომელი განსწავლიდი ერსა შენსა ღმრთისა და მამულის სიყუარულსა შინა, და განამწევებდი მათ ძლიერად მოღუაწებითა, რომლისა მიერ აღძრვანი მტერთანი დამხუნა ქრისტემან ღმერთმან, რომელსა აქუს დიდი წყალობად.

ვითარი-მე ქებისა საგალობელითა უგალობდეთ ლამპარსა ყოვლადბრწყინვალესა და მნათობსა ყოვლისა საქართველომასასა; მორწმუნეთა წინამბრძოლსა და მადლითა და სიბრძნითა ღმრთისათა აღსავსესა; ღირსო და ღმერთშემოსილსა მამასა ჩუენსა ექვთიმე აღმსარებელსა, რომლისა მიერ აღძრვანი მტერთანი დამხუნა ქრისტემან ღმერთმან, რომელსა აქუს დიდი წყალობად.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა

დღესასწაულობს ქართველთა ეკლესიად ქისენებასა შენსა და გუწესს ყოველთა მორწმუნეთა შესხმად ღუაწლისა შენისა, რომელმან ღმრთისა მიერ მოცემული მადლი განამრავლე სიბრძნითა, ერსა შენსა განსწავლიდი რად მცნებათა შინა ქრისტშს ღმრთისადასა, აწცა გვიოხე მისა მიმართ და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშვიდობად და დიდი წყალობად. (ქმად 6).

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ვინ არა გნატრიდეს შენ ყოვლადწმიდაო ქალწულო, ვინ არა უგალობდეს უხრწნელსა შობასა შენსა, რამეთუ რომელი იგი უჟამოდ მამისაგან გამობრწყინდა, მშ მხოლოდშობილი, იგივე შენგან უბიწომესა გამოვიდა გამოუთქმელად ქორცშესხმული, ღმერთი იყო ბუნებით და ჩუენთუს კაციქმნა წყალობით. არა ორებად პირთასა განიკუეთა, არამედ ორითა ბუნებითა შეურევნელად საცაურ-იქმნა. მას ევედრე, პატიოსანო და ყოვლადსანატრელო, ცხორებისათვის სულთა ჩუენთასა. (ქმად 6).

შესვლად. წარდგომა დღისა

საწინაწარმეტყველონი; საკითხავი ღირსისა.

1. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი. (მართალთა სულნი ხელთა შინა ღმრთისათა...)
2. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი. (მართალნი საუკუნოდ ცხოვნდეს. და უფლისა მიერ...)

წერილ-არს, მარტის 9-ს.

3. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი (მართალი თუ აღესრულოს განსუენებასა შინა...)
წერილ-არს მაისის 7-ს.

ლიტსა ზედა დასდებელი ტაძრისა

ესრეთ ღირსისა ექვთიმესი.

სათხოებითა განპმდიდრდი, მამაო, და წმიდისა ფილიმონისა და ალექსანდრე მღვდელმთავრისა თანა ფრიად იღუწიდი რამ განსანათლებლად ივერთ ერისა, აღირჩიე გზამ მონაზვნებრივი, რომლისათვისცა სიყრმითგანვე განიმზადებდი თავსა თქსსა, და მორჩილად განგაწესეს რამ მონასტერისა შინა გელათისასა, წინამდლვრებითა დიდისა მოსაგრისა მამისა ალექსი ბერისამთა წარემატებოდი ღუაწლსა და ლოცვასა შინა, აწ ჩუენცა განგვარინე გზათაგან წარმჟყმედელთა და წარგვიმართე გზასა მას ჭეშმარიტსა.

ყოვლადვე არასადა შეაბყარ, ღირსო მამაო ექვთიმე, თავი თქსი შუებასა და განცხრომასა, არამედ შეჭურვილი საღმრთომთა მღვდარებითა მოშურნედ იქეც დიდთა მათ მთაწმინდელთა, ეფთუმისა და გიორგისა, საღმრთოთა წიგნთა განმავრცელებელთა, და ყოველთა დღეთა ცხორებისათა განპლევდი დიდსა მოღვაწებასა და მღვდარებასა შინა. ეგრეთვე აწ დაამშვდე გული ჩემი სოფლისა ღელვათაგან შერყეული და შეგინბული და აღმავსე მღვდარებითა საღმრთომთა.

იყავ რამ განმავრცელებელი საღმრთომთა წერილისა და მამათა სწავლათა, სანთელად ცეცხლმოებარედ გამოუჩნდი ბნელსა შინა უმეცრებისა შთავრდომილთა სულთა და დაუღამებელისა ნათლისა მიმართ წინამდლუარ ექმენ მათ, რამეთუ ყოველთა მოუწოდე მეცნიერებად და დიდებად ღმრთისა და გამოჩნდი კანონად მონაზონთა, და საღმრთომთა სიხარული მოპფინე ქართველთა ეკლესიასა და მას შინა მგალობელთა.

განგვაცვიფრებს ჩუენ ყოვლად საკურველი ღუაწლი შენი, ღირსო და უფრომს გკურს აღმსარებლობად შენი და სიყუარული ღმრთისა და მოყუასისა, რამეთუ უამსა მას უღმრთოებისასა შური საღმრთომთა მოიპოვე, ნეტარო მოღუაწეო ექვთიმე, და მრავალთა საგალობელთა გადასწერდი და დაუმარხავდი რამ შკლთა ეკლესიისათა, არცხვინებდი ბოროტსა მას მანქანებასა მძლავრთასა.

საქმენი შენი უზეშთაეს მზის-თუალისა განპბრწყინდა, რაჟამს ქადაგებდი, წმიდაო, სარწმუნოებასა ჭეშმარიტსა, და განამრავლებდი საღმრთოთა წიგნთა და საგალობელთა უძველესთა, ამისთვის აწ ჩუენცა არა უმეცარ ვართ ღუაწლთა შენთა და შრომათა, ღირსო მამაო ჩუენო ექვთიმე, და გევეღრებით: შეგვეწიე წინაშე ღმრთისა, რამთა მოგუცეს სლვამ კეთილ-სახედ სოფელსა ამას შინა.

ღმრთივგანბრძნობილად გამოსჩნდი შენ, კურთხეულო ძალითა მაღლისამთა, და ძალითა მით საღმრთომთა დაიცევ საუნჯშ ეკლესიისა ჩუენისა - ღმრთივსულიერნი გალობანი და აღამაღლენ რამ გკრგუნი მართლ-აღმსაარებელთამ, ეკლესიამან ქართველთამან, ვითარცა საუნჯე მრავალსასყიდლისა, გპოვა შენ და სიხარულითა შეგიწყნარა.

ვითარცა მზისა ნათელმან, ესრეთ განანათლნა გონებანი მგალობელთანი, ღმერთშემოსილო მამაო, საკურველო, ყოვლად საგალობელმან დღესასწაულმან შენმან, ევედრე აწ ქრისტესა, ღირსო,

რამთა მოიხილოს ერსა თუსსა ზედა, რომელსა არა გუაქუს სიტყვებამ წინაშე მისა და განგუარინეს ჩუენ ცოდვათაგან ბოროტთა და მრავალსახეთა განსაცდელთა.

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

იყავ რამ კეთილი ნაყოფი ივერთა ქუეყანისამ, ბებრივითა გულმჯურვალებითა მსახურებდი მშობელსა ერსა, რომელ აწ გსახავს შენ მამად თუსად, წმიდაო დიდო განმანათლებელო ექვთიმე, ღუაწლითა შენითა აღაორმინებდი რამ საეკლესიოსა გალობასა და ვიდრე აქამომდე აღძრავ მგალობელთა შენიერად ქებად და გალობად ღმრთისა, აწ გვითხოვე მისგან მშვიდობით დაცვად სოფლისამ, და დამტკიცებამ მართლმადიდებლობისამ, აღორმინებამ ერისა ჩუენისამ და სულთა ჩუენთათუს დიდი წყალობამ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გიხაროდენ, ქალწულო, ღრუბელო და ეტლო სიტყვსაო, გიხაროდენ, უზესთაუს გონებისა და გარეგან საზღუარისა, წმიდაო ღმრთისა საყოფელო, გიხაროდენ, უქორწინებელო, სულითა ზესთა ღმერთისა მიდგომილო, გიხაროდენ, თუნიერ თესლისა მშობელო, და თუნიერ ხრწნილებისა მაწონებელო, გიხაროდენ, მარადის ქალწულო, კურთხეულო.

სტიქარონსა ზედა დასდებელი. ქმაჲ 8

ქრისტეს მცნებათა იწურთიდი რამ მარადის, დღისი და ღამით გონებითა წმიდითა, სიყურულითა ჰმწყსიდი სამწყსოსა მისსა და, ასწავებდი ვნებათაგან განკრძალვასა, აწ ჩუენცა აღგვადგინე ბაძუად სათნოებათა შენთა, სანატრელო, რამთა ვევლტოლეთ ბოროტთა ჩვეულებათა და ვნებათა.

მუხლი. პატიოსან არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

შენ სიმწითა და აკოგნად სიმძიმე დღისად იტკრთე, ჭ, კეთილ-მონაო სახიერო და სარწმუნოო, და მოცემული ტალანტი აღაორმინე, რამსთუსცა აღმსაარებელთა მათ თანა განეწესე და ღირსთა მამათა თანა შეხედ სიხარულსა უფლისა შენისა სახიერისასა, აწ მეოხ-გუეყავ მაქებელთა შენთა დაუცხრომელად.

მუხლი. ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა, მცნებათა შინა მისთა ინებოს ფრიად.

შეგამკო შენ ღმერთმან, წმიდაო ექვთიმე, ნათლითა სწავლისამთა და მაღლთა საღმრთომთა ბრწყინვალებითა, და აღავსო რამ სული შენი სიბრძნითა, ვითარცა წყაროო ცხოველი და თუალი დაუწყედელი აღმოაცენებდი მოძღურებათა საღმრთოთა, აღორმინებისათუს ქრისტეს სამწყსოსამთა.

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა

სიმრავლეს მგალობელთამ წინამძღურად აღგიარებს, ღმერთშემოსილო, ღირსო ექვთიმე, რამეთუ საღმრთომთა მით მაღლითა აღივსებიან აღსრულებითა გალობათამთა, რომელნი შეკრიბნე დიდითა ღუაწლითა, და იშუებენ საკსენებელსა შენსა, მობაძავო პირველ საუკუნეთა მამათაო, მათ თანა ევედრე ქრისტესა ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

უსძლოო ქალწულო, რომელმან ღმერთი მუცლად-იღე გამოუთქმელად, დედაო ღმრთისა მაღლისაო, ვედრებად მონათა შენთა შეიწირე, ყოვლადუბიწო, რომელი მისცემ ყოველთა შენდობასა ცოდვათასა, ჩუენიცა ვედრებად შეიწირე და გჯთხოვე ჩუენ დიდი წყალობად.

ტროპარი აღმსარებელისამ:

მარგალიტნი მრავალსასყიდლისანი სიღრმით უმეცრებისამთ აღმოიტაცენ, და კმათა მიერ ანგელოზებრთა ეკლესიად ქართველთა კუალად განაშუენე; გალობათა საღმრთოთა გამომხატველო, წმიდაო აღმსარებელო ექვთიმე, ევედრე ქრისტესა ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათჲს. 2-გზის

ღმრთისმშობელო ქალწულო - 1-გზის

დიდი ცისკარი.

ღმერთი უფალსა ზედა

ტროპარი აღმსარებელისამ:

მარგალიტნი მრავალსასყიდლისანი სიღრმით უმეცრებისამთ აღმოიტაცენ, და კმათა მიერ ანგელოზებრთა ეკლესიად ქართველთა კუალად განაშუენე; გალობათა საღმრთოთა გამომხატველო, წმიდაო აღმსარებელო ექვთიმე, ევედრე ქრისტესა ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათჲს.

დიდებამ... ტროპარი (იგივე) აწდა...

რომელი საუკუნითგან დაფარულ-იყო, და ანგელოზთაგან უცნაურ საიდუმლო, ღმრთისმშობელო, შენ მიერ კაცთა გამოეცხადა, ღმერთი შეურევნელად შენგან განჯორციელდა, ჯუარცმად ნებსით თავს იდუა, რომლისათუსცა აღადგინა პირველდაძინებულნი, და იქნა მან სიკუდილისაგან სულნი ჩუენნი.

შემდგომად I ფსალმუნებისა, წარდგომა. კმა 1

ცხორებად კეთილმსახურებით ქუეყანასა ზედა აღასრულე, ყოვლად ნეტარო ექვთიმე აღმსარებელო, და გამოსჩნდი კანონად მონაზონთა და ბრწყინვალე მნათობად საქართველოსა, აწ გამოაბრწყინვე გულსა ჩუენსა ნათელი ჭეშმარიტი და მეოხ-გუეყავ მაქებელთა შენთა.

2-გზის

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

განეცხადების საიდუმლო საუკუნითგან დაფარული მთავარანგელოზს, მითხრობად ძრწოლით ქალწულისა მიმართ, ხოლო იგი ახარებს კურთხეულსა დედათა შორის, რომლისა-თანა ვკმობდეთ: გიხაროდენ, მიმადლებულო, უფალი შენ თანა.

შემდგომად II ფსალმუნებისა, წარდგომა. კმა 4

იქების დღეს მართლმადიდებელთა ქრისტისმოყუარეთა მიერ, საღმრთონი სათნოვებანი შენნი, სიწმიდშ, სიმშვიდშ, და სიმდაბლშ და შრომისოყუარებად საკურველი. აწ ჩუენცა პატივს-გცემთ,

წმიდაო, სამ-გზის სანატრელო მამაო ექვთიმე, და გაქებთ, ახოვან ქმნილნი ღუაწლითა შენითა.
2-გზის

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ყოველთა შემოქმედი ღმერთი და დამბადებელი, ყოვლადუბიწო, წმიდაო, საღმრთოესა სულისა
მიერ მუცლად იღე და უხრწნელად ჰშევ, რომლისათვისცა გადიდებთ შენ და გიგალობთ,
ქალწულო, ვითარცა ყოველთა მეუფისა პალატსა და სოფლისა შემწესა.

შემდგომად საღიდებელისა წარდგომა. ქმა 8

სიბრძნე

უამსა მას ძნელბედობისასა დიდებულთა კაცთა მოუვლენდა რამ უფალი სამწყსოთა თჯსთა,
შენცა აღრჩეულ იქმენ, სანატრელო მამაო, მსახურებად ღმრთისა და ერისა, და ეკლესიად
განამდიდრე რამ ძუელთა მათ საგალობელთა დაცვითა, საღმრთოეთა შურითა შენითა და
ღუაწლითა ფრიადითა სათნოდ გამოსჩნდი სამებისა წმიდისა.

2-გზის

დიდებად მამასა და ძისა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

თანა დაუსაბამო სიტყუად მამისამ, შენგან მიიღებს დასაბამსა ბუნებისა ჩუენისასა,
ღმრთისმშობელო, და უჟამო შემოვალს უამსა შინა და სიტყუად განზრქების, ხოლო მც
ღმრთისამ ძედ შენდა იწოდების. ეპა, მიუწვთომელი ესე საიდუმლომ, იესუ ქრისტე გუშინ და
დღეს, და იგი თავადი არს უკუნისამდე.

აღსავალი, ანტიფონი 1. ქმა 4

სიყრმით ჩემითგან ფრიად მბრძვანან მე არაწმიდანი ვნებანი, ამისთვის გევედრები: შემწე-მეყავ და
მიქსენ სახიერ.

რომელთა გმულთ სიონი, სირცხულეულ-იქმნენით უფლისა მიერ, და ვითარცა განკმული თივად
შეგჭამნესთ გეენიამან.

დიდებად მამასა და ძისა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

სულისა მიერ წმიდისა ყოველი სული ცხოველ-იქმნების და სიწმიდით ამაღლდების და
განპბრწყინდების სამებისა მიერ ერთ-არსებისა, ღმრთივშუენიერად და საიდუმლოდ.

წარდგომა, ქმა 7

პატიოსან-არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

მუხლი: რამ მივაგო უფალსა ყოვლისავეთვს, რომელი ესე მომაგო მე.

ყოველი სული... სახარება ლუქასი, თავი 6. მუხლი 17. (მას უამსა შინა, დასდგა იესუ...)
დასასრული მუხლი 23. (მრავალ არს ცათა შინა...)

შემდგომად 50-ე ფსალმუნისა დასდებელი.

ყოველსა ქუეყანასა განხდა ქმად ღუაწლისა შენისამ, ღმრთივგანბრძნობილო მამაო, სანატრელო
ექვთიმე, ამისთვის ზეცათა შინა ჰპოვე სასყიდელი შრომათა შენთამ, და მრჩობლი გურგუნი

მოიღე ლმრთისაგან: აღმსარებელისამ და ღირსისამ, და აწ კადნიერებამ გაქუს რამ წინაშე მისა, მშკდობამ ითხოვე სულთა ჩუენთათკს.

კანონი ლმრთისმშობლისა. მუხლი 6

სექტემბრის 28-ს იძიე

კანონი ღირსისა, მუხლი 8. ქმავ 1

გალობამ 1, უგალობდითსა

ძლისპირი: წამის ყოფითა, ღმერთო, ბუნებანი მდინარენი ზღუდედ აღამაღლენი და მათ შორის განიყვანე ერი ისრაელთამ ქმედად, და გალობდა გალობასა ძლევისასა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთკს.

აღმოცენდი რამ ძირთაგან ღმრთისმსახურთა, სიყრმითგან იქმენ შენ, ვითარცა ხს დანერგული თანაწარსადინელსა წყალთასა, და უამსა თკსსა გამოეც ნაყოფი შუენიერი და ღირსი ზეცისა საუნჯეთამ.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთკს.

სიყრმითგანვე იყავ შენ მდაბალ და ყოვლადვე-განშორებულ ბოროტისაგან, და აღიზარდე რამ, ღირსო, ევლტოლე სიჭაბუკისა გულის თქმათა და იყავ შენ განმზადებულ მსახურებისათკს ღმრთისა და აღორძინებისათკს ერისა ჩუენისა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთკს

დაღაცა-თუ იყავ უცხომ კაცობრივისაგან დიდებისა, სცან ნებამ უფლისამ, და დაისწავე რამ ყოველივე საეკლესიონი წესნი და გალობანი ქართულსა ენასა ზედა და გამოსჩნდი სუეტად და სიმტკიცედ ეპლესისა ჩუენისა.

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მოგავლინა შენ ღმერთმან ქართველთა მნათობად, ყოვლად ნეტარო ექვთიმე, და აღგავსო ზეციერითა ნიჭებითა, რახთა სწავლებათა შენთა მიერ ჩუენცა მოგუეფინოს და ყოველთა წარგვიმართოს ჭეშმარიტისა მიმართ ცხორებისა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

და ქსნდა წყევამ ევამსი, პირველისა მის დედისამ, რაჟამს უსძლომან შვა უაღრესი ბუნებათამ, ხოლო ერი მორწმუნეთამ, ვითარცა ღირს არს, სამართლად ადიდებენ.

გალობამ 3, განძლიერდასა

ძლისპირი: ღმერთო, მაცხოვარო ჩუენო, ყოვლისა დამბადებელო, რომელმან სიტყვით დაამყარენ ცანი მაღალნი, ყოვლით ძალით მათით და სულითა მით საღმრთომთა დამამტკიცენ ჩუენ ერთობით კლდესა ზედა სარწმუნოებისასა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

მოწოდებულ იყავ რად შსახურებად ერისა შენისა, დაარსე სტამბად, დიდებულო, და ოწყე საღმრთისმსახუროთა წიგნთა თარგმანებად და ბეჭდვად ენასა ზედა ქარველთასა, დამცრობილ იყო რად რუსთა მიერ ეკლესიასა შინა ჩუენსა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

უმცხინვარეს მზისა ბრწყინავდა რად უფალი გულსა შინა შენსა, ღირსო, მის მიერ მოცემული მადლი განამრავლე სიბრძნითა, დაუცხრომელად მუშაკობდი რად განვრცელებად საღმრთოსა წერილისა და მამათა სწავლებისა ერსა შინა შენსა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

აღგავეცეს რად მცირესა სქემასა, ღირსო, გიწოდეს სახელი ექვთიმე ათონელისად, რომელსაცა შეერთე ახალი ესე მოღუაწმ, ნუგუეშინის-საცემელად ივერთა ერისა და მიემსგავსე მას მონაზვნებრივითა უპოვარებითა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

იქმენ რად კელდასხმულ მღდელ-მონაზვნად, ქადაგებდი მართლმადიდებლობისა ყოვლად-უბიწოსა სარწმუნოებასა, და განანათლებდი რად ერსა შენსა, ღირსო, დანთქმულსა წყუდიადსა შინა უმეცრებისასა, ასწავებდი დამარხვად მცნებათა ღმრთისათა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მჯსნელო ჩუენო იესუ, ვედრებითა მშობელისა შენისამთა მშკდობად სოფელსა მოპმადლე, და ძლევად ჯუარითა მოეც ერსა ჩუენსა ღმრთისმოყუარესა მტერთა ზედა ურწმუნოთა, და მორწმუნენი ღირს-მყვენ შენდობასა.

წარდგომად

გიხილა რად მკურვალედ შესრული მოღუაწებასა, მრავალ ფერნი განსაცდელნი შეგამთხვია შენ ეშმაკმან, რახთა განაქარვნეს მკურვალებად შენი, და მიუშვა იგი ღმერთმან, ვითარცა იგი იობს ზედა მართალსა, ხოლო შენ განიმზადე რად თავი თუსი განსაცდელთა მიმართ – მრავალგზის შეგემშია და მოგეწყურა; დაშუერ; კიცხევად და ყუედრებად თავს იდევ; პყრობილ-იქმენ; სამშვავროსა წარსდევ და იგუემე, და ღმრთისმბრძოლთა წინაშე კადნიერად აღიარე ქრისტე; მას ევედრე აწ ქსნად ჩუენდა ჭირთაგან, ღმრთივსანატრელო ექვთიმე, რომელნი საკუნძულება შენსა აღვასრულებთ.

გალობად 4, უფალო მესმასა

ძლისპირი: მოხვედ ჩუენდა, ქალწულისაგან არა ანგელოზი, არამედ თუთ უფალი, განკორციელებული ღმერთი, და მიკსნენ ჩუენ ყოვლითურთ, რომელნი ვლალადებთ: დიდებად ძალსა შენსა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

სჯულიერებითა და სიმდაბლითა შეესწორე რად ძუელთა მამათა, სიმკნითა გონებისამთა და უმანკოებითა გულისამთა შეჭურვილსა გეწადა განათლებად ერისა შენისად, და ბეჭდვიდი წიგნთა საეკლესიოთა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

ზეობასა მას ღმრთისმბრძოლთასა მრავალნი იძულებითა განიძარცუვიდეს სქემასა მონაზონებისასა, გარნა შენ იყავ რამ მოყუარტ ერისა შენისამ, განსწავლიდი ყოველთა წყობასა მტერთა მიმართ უხილავთა და ხილულთა, რამთა არა მოიწიოს მათ ზედა სასჯელი ღმრთისამ.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

მარადლე იღუწიდი აღორმინებისათუს ქართულისა გალობისა და გახრწნისაგან და აღკოცვისა იცავდი ძუელთა მათ საგალობელთა კრებულთა და გამოწერდი რამ ნოტთა მიერ, ვიდრე აქამომდე გალობითა მით ვადიდებთ ღმერთსა.

ღიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ღიდი ჭირი და იწროებამ მოაწიეს რამ ეკლესიათა და მორწმუნეთა, მბრძოლთა მათ ღმრთისათა, აღეტყინე ზეცისა სურვილითა, და სიბრძნითა საღმრთოეთა საკურველად აღვსილი დაუცხრომელად იღუწიდი უფიცხლესითა მით ღუაწლითა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ჭეშმარიტო ღმრთისა დედაო, ევედრე შენ, ძესა შენსა დამბადებულსა, რამთა მიმიძლუეს ჩუენ ნავთსადგურად მყუდროდ და განმარინეს დანთქმისაგან ცოდვათა ჩუენთასა.

გალობამ 5, ღამითგანსა

ძლისპირი: სული მაცხოვარებისამ, უფალო, რომელ-იგი მიუდგა გულსა შინა პირველთა წინამდებრებულთასა და იშვა ქუეყანასა, მან მაუწყა ჩუენ მოსლვად შენი ქუეყანად მორწმუნეთა ცხორებად, და აწ განათლებულნი გალობით გადიდებთ.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

უაშსა მას უღმრთოთა მძლავრებისასა, დახშეს მონასტერი გელათისამ და უბრძანეს რამ წარსლვად წინამძლუარსა, განიზრახე ხელნაწერთა საგალობელთა დაცვამ ღმრთისმბრძოლთაგან და მრავალი კრებული უჩინო-ჰყავ თუალთაგან მათთა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

ჰმსახურებდენ რამ დაბადებულთა, და არა დამბადებულსა, რომელი-იგი კურთხეულ არს უკუნისამდე, გან კურდი, მკნეო ექვთიმე, ქრისტეს სიყუარულითა, და ძუელთა მათ საგალობელთა კრებულნი ქუთათისიდან მცხეთას წარიღე ურმითა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

მოქალაქე ზეცისა იერუსალემისამ დაემკურდე ახალსა იერუსალემსა, სამეუფოხსა ქალაქსა მცხეთას - მახლობლად მაყვლოანსა, სადა იგი იერუსალემით მოიწია ნინო, ქრისტეს მხევალი და ილოცვიდა რამ, მოაქცივნა ქართველნი ჯუარითა ცხოველითა.

ღიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

იყავ რამ მლოცველი ივერიელთათუს და კეთილად წარმართებისათუს მათისა, განწესებულ იქმენ სვეტიცხოვლისა დიდებულსა მას ტაძარსა, და საკურველად დაცულნი ხელნაწერი კუალად დაფარნე უჩინოსა ალაგსა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ცანი და ქუეყანად განათლდეს შენ მიერ, უქორწინებელო დედაო იესუსი, რამეთუ გამოგუბრწყინვე შენ ნათელი დაუშრეტელი, ღმერთი ყოველთამ, რომელმან ბნელსა შინა შეყენებულნი მიკინა და ზეცისა სასუფევლისა მკუდრად გუჩინნა.

გალობამ 6, ღაღადყავსა

ძლისპირი: დანთქმული ღელვათა სოფლისა ამის განსაცდელთა ნავითა ცოდვისამთა შთავრდომილი და მიგდებული მქეცსა სულთა მომსრველსა, გილაღადებ: ვითარცა იონა იქსენ გან ჭრწისაგან და სიკუდილისა, უგრეთცა მიკინ მე, ქრისტე.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთუს.

იყავ რამ მწყემსი კეთილი, ღმრთისმშობლისა მიძართ დიდად მვედრებელი სამწყსოვსათუს შენისა და ფრიად მოყუარული წინვედრისა მისისა - ივერისა, საღმრთომთა განგებულებითა კუალად ეძიებდი უძველესთა მათ კრებულთა და ნევმირებულთა საგალობელთა გარდაიყვანდი ნოტთა ზედა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთუს.

შეუძრველად ჰგიებდი რამ მართალსა ზედა აღსარებასა, ზედაზენს განგაწესეს იღუმენად, და მუნვე წარიტანე რამ ღმრთისა მიერ შენდა მონდობილი საუნჯშ იგი - ქართული ხელნაწერი საგალობელნი, რკინისა სკივრებითა დაპმარხე ქუეშე მიწისასა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთუს.

უმცხინვარეს მზისა ბრწყინავდა რამ უფალი გულსა შინა შენსა, აღძრა მან ფარულნი მორწმუნენი ქმნად კეთილისა და შუამდგომლობითა მათითა საუნჯშ იგი შენ მიერ დამარხული მიწასა, აღმოიღეს და დაავანეს რამ მუზეუმსა, აწ დაცულ არს საცავსა მას ხელნაწერთასა და განახარებს მრავალთა მორწმუნეთა და უფროოს ეკლესიასა შინა მგალობელთა.

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

განუზომელი მოწყალებამ და უაღრესი სიტყბოებამ და სიმდაბლშ გექმნა რამ წინამძღვრად გზასა ჭეშმარიტსა, ღმრთისა მიერ შენდა მოცემული მადლი განამრავლე რამ სიბრძნითა, აწ ქსენებისა შენისა აღმასრულებელთა გათხოვე მოტევებამ შეცოდებათამ, ვითარცა წინაშე ღმრთისა მდგომარემან.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

წინამსწარ მოასწავა საიდუმლო შენი, ქალწულო, პირველ კიდობანმან შველისამან, შემწყნარებელმან საღმრთოთა წერილთამან, და ტაკუკმან ოქროსამან, სამკუდრებელმან მანანამსამან და კუერთხმან.

კონდაკი

იხარებს ეკლესიამ, ცათა მობაძაგი, და გალობითა ღმრთივმორთულითა ქსენებასა შენსა ადიდებს; რომელი ანგელოზთა თანა უგალობ მეუფესა, მამაო წმიდაო ექვთიმე, ნუ დასცხები ვედრებად ჩუენ ყოველთათუს.

იკოსი

სიმწნით აღიდე რამ ფარი სარწმუნოებისამ, ღირსო მამაო ექვთიმე, შეჭურვილ იყავ მარხვითა, ლოცვითა და სხუთაცა ბევრეულითა ღუაწლითა, და ქადაგებდი რამ სახარებასა უღმრთოთა შორის, დაითმენდი მრავალთა განსაცდელთა და გურგუნი აღმსარებლობისამ მოიდე ღმრთისაგან; აწ გვითხოვე მისგან ცოდვათა და უსჯულოებათა ჩუენთა შენდობამ, რამთა ღირს-ვიქმნეთ დიდებასა მისსა.

გალობამ 7, კურთხეულარსა

ძლისპირი: ყრმათა ბაბილონს საჯუმილსა მას შინა ცუარი უცურია ზეგარდამო. ღმრთისა მიერ ღაღადებდეს და იტყოდეს: კურთხეულ-ხარ, უფალო მამათა ჩუენთაო, ღმერთო უკუნისამდე.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთუს.

უამსა მას შინა ყოვლისავე საქმისა ქართულისა დევნულებათასა, გამოსჩნდი ნუგეშად ერისა შენისა, და არცაღა დასცხებოდი დაცვისათუს ენისა ჩუენისა და აღორძინებისათუს ქართულისა გალობისა. აწ გვიოხე წინაშე ღმრთისა, დანერგოს ჩუენ შორის შიში და მოძაგებამ ცოდვისამ და სიყუარული ღმრთისა და მოყუასისამ.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთუს.

დიდი ღუაწლი და შრომამ თავს იდევ განმრავლებისათუს საგალობელთა კრებულთა, და ქუეყანამ შენი აღავსე რამ წმიდათა მიერ წიგნთა, რომელთა მიერ განაშუენე ეპლესიამ ქართველთამ, ღმრთივგანბრძნობილო მამაო, და ბრწყინვალედ შეამკვე ერი მორწმუნს სწავლითა საღმრთოეთა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთუს.

ჰაეროგნებამ პირისა შენისამ და სიმჭლტ გუამისამ წამებდა სულიერთა სიმწნით შრომათა შენთა, ხოლო სიმდაბლითა ქცევამ შენი უბიწოებასა შინაგანისა გონებისასა, და ქრისტის მსგავსად ასწავებდი ყოველთა, რამთა განუყონ სიმდიდრტ გლახაკთა და შეეწიონ ნაკლულევანთა.

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ბუელთა მათ კრებულთა საგალობელთასა უწოდდი რამ საუკუნესა მას საუნჯესა და ოქრო-ვერცხლთა და თვალ-მარგალიტთა უპირატესსა, თავსა შენსა ოქრომჭედელად შერაცხდი და ღაღადებდი: ვითარ მოიწია ჩემდა მომართ სიმდიდრტ ესე, რომელსა შინა, მე უღირსი ესე, ურევ ხელსა ჩემსა!

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გიხაროდენ შენ, ასულო ადამისო, გიხაროდენ, სძალო ღმრთისაო, გიხაროდენ, მშობელო მაცხოვრისაო, რომელმან დაიტიე შემოქმედი შენი, მეოხ-გვეყავ მარადის.

გალობამ 8, აკურთხევდითსა

ძლისპირი: შეუწუელმან მაყუალმან სინას აუწყა ღმერთი მოსეს, კმითა წულილსა და ენა-მძიმესა, და შურმან საღმრთომან ყრმანი იქსნნა საჯუმილისაგან და გალობით ღალადებდეს: ყოველნი საქმენი აკურთხევდით დღეს ღმერთსა და უფალსა, უგალობდით და ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

საკურველსა მას ღუაწლსა შენსა დიდად შერაცხდა რად კალისტრატე - კათოლიკოს-პატრიარქი საქართველოსა, პატივითა გიწვია და დიდად გმადლობდა რად შრომისა და ღვაწლისათვის შენისა, თხოვითა მისითა ნოტთა ზედა გარდაიტანე კვერექსნი - აღმოსათქმელნი ჟამსა საღმრთოსა მსახურებისასა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

მარტობითა გარდავლიდი რად ღღეთა შენთა ზედაზენსა, დასწულდი, მადლითა განღმრთობილო, და დაითმენდი რად მწარეთა საღმობათა, მოგიხილეს სამთავროს მონასტრისა დედათა, და დამწუხრდენ ფრიად უღონოებისათჲს შენისა, და ევედრებოდენ ღმერთსა ლხინებასა შენსა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

ევედრებოდი რად ღმერთსა ერისათჲს შენისა და მამულისა, შეპვედრე სული შენი კელთა მისთა და შეერთე სიმრავლესა მას წმიდათასა, და დაგკრძალეს რად ეზოსა შინა ზედაზნისასა, მახლობლად საკურთხეველისა, არცა სიკუდილისა მიერ განგეშორა, ღირსო, პატივი სიწმიდისად.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

იყავ რად მოძღვარი სულიერი და წინამძღვარი ქართველთად, იღუწიდი, რამთა აღორძინდენ სულიერითა და კორციელითა კეთილითა, და დაბეჭდვიდი რად ურიცხუთა წიგნთა და საგალობელთა, მრავალთა განსწავლიდი და აღმრვიდი გალობად ღმრთისა, მას ევედრე აწ, მოგუმადლოს სინაწული და მოტევებად ცოდვათად.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

სამთა მათ ყრმათა ბაბილონს საქუმილსა შინა სამებასა თაყუანის-სცეს და შეურაცხ-ყვეს ხატი იგი ოქროსად, და ცუარითა სხურებულნი გალობითა ღალადებდეს: ყოველნი საქმენი აკურთხევდით დღეს ღმერთსა და უფალსა, უგალობდით და ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

ვაქებთ, ვაკურთხევთ, თაყუანის-ვსცემთ უფალსა, უგალობთ და აღუამაღლებთ მას უკუნისამდე.

გალობად 9, ადიდებდითსა

ძლისპირი: მტკრთველმან გამოუცდელმან უხრწნელებისამან, სიტყუასა დამბადებელსა ავასხა ბუნებათა. მოვედ, უბიწოო ქალწულო, ღმრთისმშობელო, შენგან შობილისა თანა მასწავე მორწმუნეთა, რამთა ღირსო ვიქმნეთ ჩუენ დიდებად შენდა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

არა ხოლო თუ მგალობელნი, არამედ ყოველნი მორწმუნენი მოისწრაფდენ მიმთხვევად სამარხოსა შენსა, იქმნა რად უძღურთათჲს, ვითარცა საუნჯშ მადლისად და წყარო

კურნებათად, და გევეღრებოდენ რამ წყალობასა, მარადის ისმენდი ვეღრებასა მათსა და ყოველთა მისცემდი ლხინებასა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევეღრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

ხედვიდეს რამ მღდელთმთავარნი საფლავსა შენსა საკურველსა, კურნებათა აღმომადინებელსა, რომელი იქმნებოდა მაღლითა შენითა, კმამაღლად განგადიდეს, ვითარცა ღიდებული მოღუაწმ და აღმსარებელი მამამ, და საქსენებელად და საუკუნოდ ნეტარებად და ქებად შენი განგვიწესეს ქართველთა.

ღირსო მამაო ექვთიმე, ევეღრე ღმერთსა ჩუენთჲს.

შეგრაცხეს რამ წმიდანად, აღმსარებელო მამაო, მოღუაწედ და მღლოცველად, და ღიდებად და ხატად სიწმიდისად მოგიგო ერმან და ეკლესიამან ჩუენმან, და აწცა გაქუს რამ მაღლი შეწევნისად, აღგვადგინე ბაძვად სათხოებათა შენთა, რამთა ვევლტოდეთ ბოროტთა ჩვეულებათა და ვნებათა.

ღიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ტალანტი იგი, რომელ გერწმუნა, ღმერთშემოსილო, არა დაჰფარე ქუეყანასა, არამედ განამრავლე ვითარცა სარწმუნომან მონამან და ბევრწილად მიართუ ღმერთსა, მას ევეღრე აწ, რამთა გარე წარგუპადოს განსაცდელნი და ეშმაკთა კუეთებანი მოსავთა შენთა და მგალობელთა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ძუელი შჯული მოგასწავებს, ქალწულო წმიდაო, და ახალი აღგიარებს ღმრთისშშობლად, უსძლოო, და ჩუენ მორწმუნენი სარწმუნოებით ვიტყვთ: მშობელო სიტყუსაო, ვეღრებად ნუ დასცხრები ღმრთისა მიმართ მოსავთა შენთათჲს.

განმანათლებელი

შური გაქუნდა რამ მართლისა სარწმუნოებისა და განვრცობისათჲს საღმრთოსა მეცნიერებისა, სამწყსოსა შენსა განუმრავლებდი წმიდასა წერილსა და მამათა სწავლებათა განსანათლებლად სულთასა და ეკლესიასა შეამგობდი რამ საღმრთოთა მიერ საგალობელთა, მორწმუნეთა შვილთა მისთა აღძრვიდი ქებად და გალობად ღმრთისა. (2-გზის)

სადიდებელი

გნატრით შენ, აღმსარებელო მამაო ექვთიმე, და პატიგვ-ვჭიცემთ წმიდასა ქსენებასა შენსა, რამეთუ სიმწნით მოღუაწე იყავ რამ ქართველთა ერისათჲს, საღმრთოთა წიგნთა თარგმანებითა და ნამუშაკევთა შენთა განმარვლებითა აღავსე ნაკლულევანებაი ღმრთისმსახურებისად, და ეკლესიასა დაუმარხე საგალობელთა კრებული - ქმნულნი დიდებულთა მათ წინაპართა მიერ ჩუენთა.

ქრისტემან მოგცა შენ მადლი ღუაწლისამ და ესრეთ პატივ გცა საწუთოსა ამას, ხოლო შემდგომად სიკუდილისა შენისა უფროოს იდიდე წინაშე მისსა, პატივცემული ღირსთა თანა და აღმსარებელთა, საუკუნესა.

ცხორებისა სიმდაბლშ და სიმტკიცშ სარწმუნოებისამ აჩუენე, ჭ, მამაო ჩუენო ექვთიმე, და სიწმიდითა მსახურე რამ ღმერთსა, ვითარცა ოქრომ, განწმედილ იქმენ ბრძმედსა მას შინა განსაცდელთასა, ამისთვეს სიყუარულითა ამბორს-უყოფთ წმიდათა ხატთა შენთა და გევედრებით, ვითარცა მოყუარულსა მამასა ქრისტისმოყუარეთა ერთასა, რამთა კორცთა სენისა და სულთა ცოდვისაგან განგვკურნო ჩუენ და დაგვითარო გარე მოდგომილთა მძუნვარეთა ჭირთა და საცოტოთაგან.

ქრისტეს მცნებათა იწურთიდი რამ მარადის, დღისი და ღამით გონებითა წმიდითა, სიყურულითა ჰმწყსიდი სამწყსოსა მისსა და, ასწავებდი ყოველთა, რამთა ბოროტსა განეშორონ და სულისა თჯისისათვეს ზრუნვიდენ მოწყალებითა, მარხვითა, და ლოცვითა, აწ ჩუენთვისცა ევედრე კაცომყუარესა ღმერთსა, შეგვჭურნეს ჩუენ ძალითა თჯისითა უძლეველითა, და დაგვიცვას განსაცდელთაგან უხილავთა და ხილულთა მტერისამთა.

იხარებს აწ ქართველთა ეკლესიამ ქსენებასა შენსა და გვიწესს ყოველთა მორწმუნეთა, რამთა გნატრიდეთ შენ, ვითარცა მოშურნესა მჯურვალესა და საგალობელთა ჩუენთვს დამმარხველსა, და ვაქებდეთ ღმერთსა, განმადიდებელსა შენსა.

შემოკრბით, ჭ, ერნო ქართველთანო, და შესხმითა სულიერითა უგალობდეთ ღირსისა ექვთიმე აღმსარებელსა, ზედაზნელსა მას იღუმენსა, ვითარცა ეკლესიისა ჩუენისა გალობათა მიერ განმამდიდრებელსა და ყოველთა მორწმუნეთა შემწესა და მგალობელთა ურცხვენელსა შესავედრებელსა.

აწ ვიქადით შენთვს, ღირსო მამაო ექვთიმე, აღმსარებელო მამაო, და ურვათა შინა მყოფნი ვითხოვთ შენ მიერ შეწვნასა, რამთა ჩვეულებისაებრ წინაპართა ჩუენთასა ვმსახურებდეთ ერსა, და მარადის ვადიდებდეთ ღმერთსა.

აწ განსცხრებოდე ზედაზნისა სავანეო, და დღესასწაულობდ ქუეყანაო ქართლოსიანთაო, რამეთუ წყალობითა მოგვხედნა ქრისტემან ღმერთმან და მოგუმადლა ჩუენ აღმსარებელი მამამ და მოღუაწე ბერი შემწედ ჭირთა შინა, ნუგემად მწუხარებათა, მჯურნალად სნეულებათა და გამომწნელად ვნებათაგან.

აწ გკვრს ჩუენ აღმსარებლობამ შენი და სიყუარული ღმრთისა და მოყუასისამ, განანათლენ რამ ღუაწლითა შენითა და გევედრებით ოხასა ჩუენთვს წინაშე ღმრთისა, ქსნად ქუეყანისა ამის ჩუენისა და ერისა სატანისა მაჯეთაგან და ბოროტისა მის ანტიქრისტეს მძლავრებათაგან და საცოტოისა.

ღიღებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა. ქმათ 5

დავბეროთ საყურსა გალობათასა და განვსცხრებოდეთ და ვიშუებდეთ მოხარულნი ყოვლადწმიდასა შინა დღესასწაულსა ყოვლადქებულისა მამისა ჩუენისასა - ვითარცა სწავლისა მდინარეთა აღმომდენთა ჩუენდა და უგალობდეთ: უძლურნი - სენთა მჯურნალსა, ხოლო ჭირვეულნი - მწნელსა, შეცოდებულნი - მჯურვალესა მეოხსა, მწუხარენი - განმაცხრობელსა და მავალნი - მოგზაურსა, მენავენი - მმართებელსა და ვიტყოდეთ: აწ ქსენებისა შენისა აღმასრულებელთა ქსნად გჯოხოვე შეცოდებათამ, ვითარცა წინაშე ღმრთისა მდგომარემან.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ღმრთისმშობლისა, ღემეტრე ქართველთა მეფისა,

ბაგრატოვანისა.

ღმრთისმშობელი და ყოვლადპატიოსანი,

ღედამ ქალწული, შუენიერი შროშანი,

მას ახარებდა ანგელოზი ფრთოსანი,

შენგან იშუების, მეფე გურგუნოსანი

და მას ჰმონებენ მეფენი მრავალყოსანი.

დიდებამ მაღალი გრძლად და განტევებამ.

ლიტურლისა ზედა: მომიქსენენი კანონისაგან ღირსისა, გალობა 3 და 6.

წარდგომა, კმად 7. პატიოსან-არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

მუხლი. რამ მივაგო უფალსა ყოვლისავეთკს, რომელი ესე მომაგო მე.

სამოციქულო I კორინთელთა, თავი 12, მუხლი 7. (მმანო, თითოეულსა ჩუენსა...) დასასრული, მუხლი 12. (კაცად-კაცადსა ვითარცა ჰნებავს...)

ალილუა, კმად 6. ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა.

მუხლი. ძლიერ იყოს ქუეყანასა ზედა ნათესავი მისი.

სახარება მათესი, თავი 11, მუხლი 27. (პრქუა უფალმან თუსთა მოწაფეთა...) დასასრული, თავი 12, მუხლი 1. (ტკრთი ჩემი სუბუქ-არს...)

განიცადე: საქსენებელად საუკუნოდ.

შეადგინა: თინათინ მჭედლიშვილმა